

LARVIK OG OMEGNS TURISTFORENING
Storgata 25
3256 LARVIK

Saksbehandler, innvalgstelefon
Bård Tangen Nilsson, 35 58 61 77

Vedtak i klagesak - Larvik 3012/14 - Farriskilen - baderampe - parkeringsplass

Statsforvalteren viser til klagesak mottatt her 22.06.2023. Vi beklager lang saksbehandlingstid.

Statsforvalterens vedtak

Klagerne får ikke medhold i klagen sin.

Statsforvalteren i Vestfold og Telemark stadfester Larvik kommunes vedtak datert 16.05.2023, sak 092/23.

Statsforvalterens vedtak i klagesaken er endelig og kan ikke påklages til overordnet forvaltningsorgan, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 28.

Sakens bakgrunn

Sakens bakgrunn er kjent for partene. Hovedtrekkene i denne saken er at Larvik kommune v/ kommunedirektøren avsto søknaden om dispensasjon fra byggeforbudssonen mot Farrisvannet i kommunedelplanen for Larvik by § 2-10 2) og § 8-1 1) samt fra arealformålet grønnstruktur-naturområde for anleggelse av badeplass. Vedtaket er datert 07.03.2023. Hensikten med søknaden er å anlegge en baderampe på en badeplass som er tilpasset bl.a. rullestolbrukere og synshemmede. Det er også søkt om å etablere en parkeringsplass.

Vedtaket ble påklaget av Larvik og Omegn Turistforening (LOT) i brev datert 14.03.2023. I klagen fra LOT er det presisert at det er tegnet inn et par plattinger og et toalett, men at dette ikke er nødvendig for å gjennomføre prosjektet. Det er først og fremst ønskelig å få etablert en rampe som skal brukes av bevegelsehemmede og en parkeringsplass for å sikre atkomst til området. Parkeringsplassen skal skiltes som viser at det kun er tillatt for funksjonshemmede å parkere der.

Klagen ble forberedt av administrasjonen v/kommunedirektøren som innstilte på at klagen ikke skulle tas til følge, men at vedtaket skulle opprettholdes og sendt til Statsforvalteren for endelig behandling.

Planutvalget gikk imot kommunedirektørens innstilling og innvilget dispensasjonssøknaden u/ soldekk og sanitæranlegg/toalett. Saken for Statsforvalteren er altså vedtaket datert 16.05.2023, sak 092/23 som ble fattet i planutvalget i Larvik kommune. I vedtaket står det:

«Planutvalget mener at kriteriene for å innvilge dispensasjon til å etablere baderampe ut på stranden og parkeringsplass for biler med tillatelse til handikapparkering er oppfylt, og benytter «kan-skjønn» til å ta klagen fra LOT til følge. LOT har selv gått bort fra soldekk og sanitæranlegg. Disse etableres ikke.»

Vedtaket ble påklaget av Vestfold Vann IKS og Mattilsynet i brev datert 30.05.2023 og 02.05.2023. Vi viser til klagen i sin helhet.

Klagene ble forberedt av administrasjonen v/kommunedirektøren som innstilte på at klagen fra Vestfold Vann IKS og Mattilsynet skulle tas til følge. Klagen ble behandlet i planutvalget og ikke tatt til følge. Saken ble deretter oversendt til Statsforvalteren for endelig behandling.

Etter at saken ble oversendt til oss har vi mottatt brev fra Mattilsynet datert 14.07.2023. I brevet gjentas og presiseres anførselene i klagen.

Statsforvalterens merknader

Klagesaken behandles etter delegert myndighet fra Kommunal- og distriktsdepartementet.

Ved behandlingen av en klage kan Statsforvalteren prøve alle sider av saken, og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. fvl. § 34 andre ledd. Vi skal vurdere de synspunkter klager kommer med, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av klageren. Statsforvalteren kan opprettholde kommunens vedtak, omgjøre vedtaket, eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til kommunen til helt eller delvis ny behandling, jf. fvl. § 34 fjerde ledd.

Statsforvalterens vurdering

Sakens opplysning

Saken anses tilstrekkelig opplyst etter fvl. § 17, og Statsforvalteren finner derfor å kunne avgjøre den på grunnlag av de opplysningene som foreligger.

Statsforvalteren besiktiget området 28.09.2023. Hensikten med besiktigelsen var å se nærmere på området, herunder det konkrete området der hvor baderampen ønskes anlagt i lys av det som fremgår av kartet/mulighetsstudien datert 03.11.2022 som er vedlagt søknaden. Vi ønsket også å se nærmere på parkeringsmulighetene i området opp imot at det søkes om å etablere en ny parkeringsplass. Vi ønsket også å få et bedre inntrykk av hva slags muligheter som finnes i området pr. i dag.

Søknadsplikt, plansituasjon og vurdering om tiltaket er i strid med gjeldende arealplan(er)

Å tilrettelegge en badeplass ved å anlegge/etablere baderampe til bruk for bevegelseshemmede og å etablere parkeringsplass er søknadspliktige tiltak, jf. plan- og bygningsloven (pbl.) § 20-2 første ledd, jf. § 20-1 første ledd bokstav a) og l).

En søknad skal innvilges dersom tiltaket ikke er i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av plan- og bygningsloven, jf. pbl. § 21-4 første ledd.

Eiendommen omfattes av kommunedelplanen for Larvik by for 2021-2033, vedtatt i kommunestyret 15.06.2022 hvor den er avsatt til nåværende grønnstruktur – naturområde.

Eiendommen er omfattet av sikringszone H110_1 – nedslagsfelt drikkevann ved Farrisvannet.

Eiendommen ligger innenfor båndleggingszone 740 – båndlegging etter andre lover.

Eiendommen er omfattet av hensynssonen H740_1 – vernet vassdrag (Siljanvassdraget).

Deler av eiendommen er regulert og omfattet av reguleringsplanen E 18 Bommestad - Sky vedtatt 12. mai 2022. Eiendommen er regulert der hvor veien søkes utbedret.

Eiendommen er regulert til friområde.

Kommunedelplanen inneholder et generelt forbud mot tiltak fra vannkant/elvebredden til 100-metersgrensa fra bl.a. Farrisvannet. Dette fremgår av kommunedelplanen § 2-10 2) første ledd.

Kommunedelplanen har bestemmelser om grønnstruktur – naturområder. I § 5 står det:

«Områdene som er avsatt som grønnstruktur – naturområder skal beholdes i sin naturlige tilstand, slik at naturverdiene ivaretas på best mulig måte. Områdene skal sikres som grønne lunger og nærturområder i byene. Det er ikke lov med varige inngrep, men vedlikeholdsskjøtsel er tillatt.

Tilgangen til naturområdene fra omkringliggende byggeområder skal ikke vanskeliggjøres ved eventuelle tiltak.»

Kommunedelplanen har bestemmelser om sikring av drikkevannet ved Farrisvannet. I § 8-1 1) andre og fjerde ledd står det:

«Byggetiltak innenfor 100-metersgrensa for Farrisvannet, er ikke tillatt.»

«Innenfor drikkevannskildens nedslagsfelt skal alle nye tiltak vurderes av søker i forhold til om de vil forurense eller representere en fare for forurensning av drikkevannskilden. Tiltak som vil forurense eller kan representere en fare for forurensning av drikkevannskilden og deres nedbørsfelt er ikke tillatt.»

Rettsvirkningen av kommune- og reguleringsplanen følger av pbl. §§ 11-6 og 12-4. Etter disse bestemmelsene må ikke tiltak være i strid med planens arealformål og generelle bestemmelser, samt bestemmelser knyttet til arealformål og hensynssoner, jf. §§ 11-6 og 12-4 andre ledd.

Tiltaket er i strid med arealformålet grønnstruktur - naturområder i kommunedelplanen. Tiltaket er også i strid med kommunedelplanens bestemmelser i § 2-10 2) første ledd og § 8-1 1) andre og fjerde ledd.

Tillatelse til tiltaket er avhengig av at det kan innvilges dispensasjon.

Dispensasjon

Etter plan- og bygningsloven § 19-2 kan det gis dispensasjon dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, nasjonale eller regionale interesser, eller hensynene bak lovens formålsbestemmelse ikke blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være

klart større enn ulempene etter en samlet vurdering. Begge vilkår må være oppfylt for at dispensasjon skal kunne gis.

Klagernes anførsler omhandler at tiltakene vil medføre en fare for forurensing i Farrisvannet som følge av økt aktivitet i området. Ifølge klagerne er det viktig å legge vekt på føre-var prinsippet om å ha en restriktiv holdning til tiltak som kan forårsake fare for forurensing.

Byggegrensen i § 8-1 1) andre ledd, jf. fjerde ledd er vedtatt spesielt for å sikre drikkevannskilden. Slik Statsforvalteren forstår klagen, er det dispensasjon fra denne bestemmelsen som klagerne er uenig i.

Å beskytte drikkevannskilden Farrisvannet må sies å være det sentrale hensynet bak bestemmelsen. Det skal i utgangspunktet lite til før nye tiltak medfører at hensynet blir tilsidesatt. Spørsmålet i denne saken blir derimot om parkeringsplass og baderampe innebærer en vesentlig tilsidesettelse.

Det er relevant å se hen til hvordan dette området benyttes i dag når vi skal vurdere de nye tiltakene opp mot byggeforbudet. Vi har som nevnt sett på kart, saksdokumentene og beskrivelser og vi fikk et inntrykk av stedet da vi besøkt området. Dette området er allerede et område som brukes til ulike aktiviteter. Stedet benyttes av Larvik og omegn hundeklubb som har klubbhus og inngjerdet området til hundetrening. Området benyttes også av Larvik padleklubb som disponerer bygningen som ligger på vestsiden av halvøya. På østsiden av halvøya så Statsforvalteren at det er etablert båtplasser og at området benyttes til å oppbevare kajaker. Videre er det etablert et båthus på gressletta. Det er etablert brygge på østsiden av halvøya. For øvrig består området av kjøreveier (grus og asfalt) og det er allerede flere parkeringsmuligheter i området. Samlet sett viser dette at området allerede blir benyttet til ulike aktiviteter. På denne måten vil ikke en opparbeidet parkeringsplass og en baderampe føre til et vesentlig annerledes bruk av dette området. Området vil derimot bli mer attraktivt og brukervennlig for en gruppe mennesker som i dag ikke har de samme mulighetene til å benytte området på samme måte som funksjonsfriske.

Vi er enig med klagerne i at tiltakene vil gjøre området mer attraktivt, men dette begrenses ved at det kun vil gjelde en begrenset brukergruppe som ikke har de samme mulighetene pr. i dag. Det er dette som gjør denne saken spesiell. I denne saken er det f.eks. ikke snakk om et tiltak som er begrenset til en enkeltstående eiendom og til privat bruk. I denne saken vil tiltaket sørge for at personer med funksjonsnedsettelser får anledning til å bade i området.

På dette grunnlaget slår Statsforvalteren fast at en dispensasjon i dette tilfellet ikke fører til en vesentlig tilsidesettelse av hensynene bak kommuneplanen § 8-1 1) andre ledd, jf. fjerde ledd.

I tillegg må heller ikke lovens formålsbestemmelse bli vesentlig tilsidesatt. Lovens formålsbestemmelse fremgår av pbl. 1-1. I bestemmelsens fjerde og femte ledd står det bl.a.:

«Planlegging og vedtak skal sikre åpenhet, forutsigbarhet og medvirkning for alle berørte interesser og myndigheter. Det skal legges vekt på langsiktige løsninger, og konsekvenser for miljø og samfunn skal beskrives.

Prinsippet om universell utforming skal ivaretas i planleggingen og kravene til det enkelte byggetiltak.»

I denne saken er hensynet til miljø og samfunn (drikkevannskilden Farrisvannet) beskrevet av klagerne. På en annen side vil hensynet til universell utforming bli ivaretatt i denne saken ved at

Farrisvannet kan benyttes av personer med funksjonsnedsettelse. Så lenge dette ivaretas i denne konkrete saken, vil ikke hensynene bak lovens formålsbestemmelse bli vesentlig tilsidesatt.

Det ene vilkåret for å innvilge dispensasjonen er oppfylt.

Vi går over til å vurdere om fordelene ved å gi dispensasjonen er klart større enn ulempene. I denne saken er det ulemper for drikkevannskilden at det innvilges dispensasjon, jf. klagerens opplysninger og føre-var prinsippet. På en annen side, og som det fremgår av vurderingene ovenfor, mener vi de allmennyttige fordelene ved at personer med funksjonsnedsettelse får tilgang til området medfører at det er klare og relevante fordeler som er klart større enn ulempene. Når fordelene ved å gi dispensasjonen kan forankres i lovens formålsbestemmelse, slik tilfellet er i denne saken, vil fordelene anses som klart større enn ulempene.

På bakgrunn av dette slår vi fast at begge vilkårene i pl. § 19-2 er oppfylt og Larvik kommune har anledning til å innvilge dispensasjonen fra kommunedelplanen § § 8-1 1) andre og fjerde ledd og lovens formålsbestemmelse.

Når det gjelder spørsmålet om dispensasjon fra arealformålet grønnstruktur – naturområder og kommuneplanen § § 2-10 2) første ledd viser vi til kommunens redegjørelse. Slik saken er vurdert og opplyst finner vi å kunne slutte oss til kommunens vurdering.

Statsforvalteren legger stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyret når det gjelder valget om å innvilge dispensasjonen etter at det er konstatert av vilkårene er oppfylt.

På bakgrunn av dette har vi ikke funnet grunnlag til å gå imot kommunens vedtak.

Statsforvalteren opprettholder Larvik kommunes vedtak 16.05.2023, sak 092/23. Det vil si at klagerne får ikke medhold i klagerne sine. Vedtaket vårt står på første side.

Med hilsen

Per Arne Andreassen (e.f.)
direktør i Justis- og vergemålsavdelingen

Bård Tangen Nilsson
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

VESTFOLD VANN IKS

Larvik kommune

NTL - ADV. 80-9 / MATTILSYNET HOVEDKONTORET

Hedrumveien 127

Postboks 2020

Postboks 454

3270

3255

8401

LARVIK

LARVIK

Sortland